

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG WEST-VLAANDEREN,
AFDELING IEPER, STRAFZAKEN, 23 MAART 2015, 17e KAMER**

DE ZEVENTIENDE KAMER, *WIJZENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN, MET DRIE RECHTERS:*

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE en de burgerlijke partij

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, thans rechtsopvolging door het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN. DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, instelling van openbaar nut, gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138 ;

tegen:

1. P.M., geboren te (...) (Nederland) op (...), vreemdeling van Nederlandse nationaliteit, wonende te Nederland, (...), doch woonstkiezende (bij invrijheidstelling in de gevangenis te Ieper op 04.09.2014) te (...);

2. L.K., geboren te (...) (Thailand) op (...), masseerder of soortgelijken, laatst wonende te (...), doch sedert 17 april 2014 geradieerd (afvoering naar het buitenland),

thans aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Gent wegens andere feiten, doch verblijvende in strafonderbreking te (...);

3. De gewone commanditaire vennootschap B.E., met maatschappelijke zetel te (...), met ondernemingsnummer (...),

Beklaagd van:

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

A.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 433 quinquies §1,1° en 433 septies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde ten aanzien van hiernagenoemde

personen, personen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen of de controle over hen te hebben genomen of overgedragen, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van sexuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamenlijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk :

Te Ieper of bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode van 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013, en meer bepaald :

- ten nadele van M.J. (°...), in de periode van 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van E.C. (°...), in de periode van 01 juli 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van O.A. (°...), minstens op 07 oktober 2013.

B.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamenlijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk :

Te Ieper of bij samenhang elders in het Rijk.

- ten nadele van O.A. (°...), minstens op 07 oktober 2013

C.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1, V en 380 §3, 2° van het Strafwetboek, ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamenlijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,

te Ieper, tijdens de periode 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013. en meer bepaald

- ten nadele van M.J. (°...), in de periode van 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013

- ten nadele van E.C. (°...), in de periode van 01 juli 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van O.A. (°...), minstens op 07 oktober 2013

D.

Bij inbreuk op de artikelen 66 en 380 § 1, 2° van het Strafwetboek, een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,

te Ieper, tijdens de periode 01 april 2013 tot en met 07 oktober 2013, en meer bepaald

- op het adres (...) vanaf 01 april 2013 tot en met 07 oktober 2013
- op het adres (...) vanaf 01 juli 2013 tot en met 07 oktober 2013

BIJ SAMENHANG

E.

Bij inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 06 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hiervoor vermelde KB van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, namelijk :

te Ieper tijdens de periode van 01 april 2013 tot en met 07 oktober 2013, en meer bepaald

- ten nadele van M.J. (°...), in de periode van 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van E.C. (°...), in de periode van 01 juli 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van O.A. (°...), minstens op 07 oktober 2013
- ten nadele van een niet-geïdentificeerd meisje van Thaise origine, op één niet nader bepaalde dag begin juli 2013
- ten nadele van een niet-geïdentificeerd meisje van Nigeriaanse origine, met de voornaam J., op enkele niet nader bepaalde dagen in de periode 01 april 2013 tot en met 31 juli 2013

F.

Bij inbreuk op artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, aangestelde, of lasthebber arbeid te hebben doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of vestiging in België, namelijk :

Te Ieper, tijdens de periode van 01 april 2013 tot en met 07 oktober 2013, en meer bepaald

- ten nadele van M.J. (°...), in de periode van 07 juni 2013 tot en met 07 oktober 2013

- ten nadele van E.C. (°...), in de periode van 01 juli 2013 tot en met 07 oktober 2013
- ten nadele van O.A. (°...), minstens op 07 oktober 2013

Met de omstandigheid dat de eerste beklaagde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe feiten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis van de correctionele rechtbank van Gent de dato 12.10.2011 waarin hij veroordeeld werd tot : een gevangenisstraf van 2 jaren met uitstel gedurende 3 jaren voor 1 jaar, en een geldboete van 1.000,00 EUR (x 5,5 = 5.500,00 EUR) (vervangende gevangenisstraf : 3 maanden) met uitstel gedurende 3 jaren voor 500 EUR, wegens :

- mensenhandel door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin het slachtoffer verkeert (5)
- poging tot aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie van een minderjarige, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon (5)
- exploitatie van ontucht of prostitutie, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon (5)

Met de omstandigheid dat de tweede beklaagde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe feiten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan van de correctionele rechtbank van Gent de dato 12.10.2011 waarin hij veroordeeld werd tot : een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende 3 jaren en een geldboete van 1.000,00 EUR (x 5,5 = 5.500,00 EUR) (vervangende gevangenisstraf : 3 maanden) met uitstel gedurende 3 jaren, wegens :

- mensenhandel met omstandigheid misbruik bijzondere kwetsbare positie tgv onwettige precaire adm. toestand geen andere keuze dan misbruik - verzachtende omstandigheden
- prostitutie aanwerving van meerderjarige of minderjarige (plus poging) met omstandigheid misbruik bijz. kwetsbare positie tgv onwettige adm. toestand of tgv zwangerschap - verzachtende omstandigheden
- prostitutie-exploitatie van andermans prostitutie met omstandigheid misbruik bijz. kwetsbare positie tgv onwettige adm. toestand of tgv zwangerschap - verzachtende omstandigheden

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, ondermeer de beschikking van de Raadkamer d.d. 26 september 2014.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld de heer X., teneinde de tweede beklaagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Engelse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 12 februari 2015:

- de middelen en conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ:**

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, thans rechtsopvolging door het **FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL**, in haar eis tegen de eerste, de tweede en de derde beklaagde, voorgedragen door meester X., in plaats van meester X., beiden advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer X., substituut-procureur des Konings;

- de tweede beklaagde X. in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester X., advocaat te X.

De eerste beklaagde P.M., hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter terechtzitting verschenen, noch iemand voor hem.

Niemand is verschenen voor de B.E., alhoewel deze regelmatig gedagvaard werd.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Eerste noch derde beklaagde kwamen zich ter terechtzitting d.d. 12 februari 2015 verantwoorden en uit het persoonlijk relaas van tweede beklaagde ter terechtzitting moet worden afgeleid dat zij de haar ten laste gelegde feiten minstens deels betwist, zodat er moet worden vanuit worden gegaan dat alle beklaagden in wezen hun strafrechtelijke aansprakelijkheid betwisten en er dus moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat de beklaagden de hen ten laste gelegde feiten effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De rechtbank weerhoudt uit de strafinformatie volgende belastende elementen, die gezamenlijk voldoende gelijklopende en zwaarwichtige vermoedens opleveren om de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen wel degelijk ten genoegen van recht bewezen te verklaren in hoofde van elk van de beklaagden en redelijke twijfel ter zake uit te sluiten.

Er zijn vooreerst de vaststellingen n.a.v. de klacht van C.H. d.d. 5 juli 2013, de verhuurder van het appartement te (...), waaruit genoegzaam blijkt dat beklaagden er onder het mom van een Thaï's

massagesalon een huis van ontucht uitbaatten en er vreemde onderdanen, niet gemachtigd tot lang verblijf of vestiging in het Rijk tewerkstelden, in wel erg bedenkelijke omstandigheden.

Eén en ander werd bevestigd door K.F. (navolgend proces-verbaal nr. 002285/2013), B.C. (navolgend proces-verbaal nr. 002314/2013) en V.D. (navolgend proces-verbaal nr. 02426/2013). Beklaagden plaatsten ook diverse advertenties om hun 'diensten' aan de man te brengen (zie onder meer het navolgend proces-verbaal nr. 002570/2013).

Op 13 januari 2012 verkocht eerste beklagde 10% van de aandelen in derde beklagde aan tweede beklagde en op 5 augustus 2013 werd de maatschappelijke zetel van derde beklagde verplaatst van de (...) Gent naar het (...) (eerste beklagde behield steeds 80% van de aandelen, zelf was hij in de veronderstelling 90% te bezitten). De site [www\(...\).be](http://www(...).be) vermeldde ook duidelijk seksuele diensten op het adres te (...) (60,00 euro voor een halfuur, 80,00 euro voor een uur).

Er zijn ook de bevindingen van de sociale inspectie n.a.v. de controle met visitatiebevel in de uitbating op 7 oktober 2013 op het adres te 8900 Ieper aan de (...), in het gezelschap van de lokale en federale politie, die nauwkeurig zijn weergegeven in het proces-verbaal nr. IE.069.12.006834.13 nopens het zwartwerk en de illegale tewerkstelling van Nigeriaanse prostituees in het massagesalon, alsmede de bevindingen n.a.v. de simultane inval in de woning aan het (...).

De rechtbank verwijst verder naar de bevindingen van de federale politie n.a.v. de huiszoeking met toestemming zoals weergegeven in het navolgend proces-verbaal 002004/2013, waarbij talrijke identiteitsgegevens van asielzoekers werden aangetroffen en een zwarte boekhouding, alsmede naar het relaas van de ondervraagde 'klanten' van het 'massagesalon', die consequent duiden op de uitbating van huizen van ontucht, mensenhandel en mensensmokkel (het faciliteren van illegaal verblijf in ons land, staande tegenover geldgewin). Nopens de trieste omstandigheden waarin één en ander doorging kan worden verwezen naar de fotoreportages die het voorwerp uitmaken van de navolgende processen-verbaal 002035/2013 en 002041/2013 (de matrassen waarop werd gewerkt lagen gewoon op de grond).

In zijn verhoor en herverhoor legde eerste beklagde ook in belangrijke mate bekentenissen af (zie subkaft D4 van de strafinformatie) en er zijn ook de verklaringen van M.J. en de grote hoeveelheid aangetroffen condooms.

De prostituees werden door beklagden geworven (onder meer actief gerecruteerd in de Antwerpse regio), gehuisvest en opgevangen. Ook de uitbuiting staat buiten kijf (zie bijvoorbeeld de verklaring van M.J. over 'haar job'), de dames werden grof onderbetaald, gehuisvest in ronduit trieste omstandigheden (matrassen op de grond enz.), er was geen enkele vorm van sociale bescherming, er werden geen rechten in de sociale zekerheid opgebouwd, de aangetroffen dames bevonden zich in een administratief-verblijfsrechtelijk erg precarie situatie, moesten niet alleen de helft van wat ze verdienden afdragen maar daar bovenop nog diverse 'vergoedingen' en er werden niet zelden erg lange uren gedraaid.

De facto hadden de dames weinig andere keus dan zich deze arbeidsomstandigheden te laten welgevallen, ze beschikten over geen enkel verblijfsrecht in het Rijk en er moet worden aangenomen dat beklagden zich hiervan voluit bewust waren.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van de beklagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. telkens slechts één strafte worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem/haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen. De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklagden bewezen verklaarde feiten zijn zonder meer bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid. Uitbuiting van uitgeprocedeerde illegale vreemdelingen en hen aan het werk zetten in menonwaardige omstandigheden in de prostitutie kan allerminst maatschappelijk worden geduld en dient passend te worden beteugeld en bestraft.

De rechtbank tilt ook zwaar aan het gegeven dat eerste beklagde, die voorlopige hechtenis onderging van 8 oktober 2013 tot 6 december 2013, reeds eerder werd veroordeeld voor exact dezelfde feiten als die waaraan hij nu weer schuldig wordt bevonden, zulks bij vonnis van de correctionele rechtbank te Gent d.d. 12 oktober 2011. Dientengevolge bevindt eerste beklagde zich tevens in staat van wettelijke herhaling (het betrof een gevangenisstraf van 2 jaren met uitstel gedurende 3 jaren voor 1 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro met uitstel gedurende 3 jaren voor 500,00 euro) en hij kan ingevolge zijn strafverleden geen van de gemeenrechtelijke gunsten nog genieten.

Kennelijk trok eerste beklagde hieruit niet de minste lessen en er moet worden geoordeeld dat zijn aandeel in de feiten belangrijker was dan dat van tweede beklagde: hij was hoofdaandeelhouder en profileerde zich ook lopende het onderzoek als zaakvoerder.

Daarnaast vermeldt het strafregister van eerste beklagde nog diverse correctionele veroordelingen, onder meer voor oplichting, afzetterij, boekhoudkundige inbreuken en sociaalstrafrechtelijke misdrijven.

Een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers, komen naar het oordeel van de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde eerste beklagde de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van verdere recidive te weerhouden.

Eerste beklagde wordt tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Ook tweede beklagde, die voorlopige hechtenis onderging van 8 oktober 2013 tot 6 december 2013, toont zich bijzonder hardleers. Bij hetzelfde vonnis van de correctionele rechtbank te Gent d.d. 12 oktober 2011 werd zij immers samen met eerste beklagde veroordeeld reeds voor exact dezelfde feiten als die waaraan zij nu weer schuldig wordt bevonden (een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende 3 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro met uitstel gedurende 3 jaren). Zij bevindt zich in staat van wettelijke herhaling en kan ingevolge haar strafverleden geen van de gemeenrechtelijke gunsten nog genieten.

Zij liep ook reeds driemaal eerder een correctionele veroordeling inzake sociaal strafrechtelijke inbreuken op.

Hoewel tweede beklagde ter terechtzitting d.d. 12 februari 2015 sterk haar best deed om haar aandeel in de feiten te minimaliseren en hoewel de rechtbank aanneemt dat het eerste beklagde was die er het

hoofdaandeel in had, kan allerm minst worden ingestemd met de slachtofferrol die tweede beklagde zich aanmat ter terechtzitting.

Het blijkt duidelijk dat tweede beklagde allesbehalve passief was bij het ronselen van de prostituees, dat zij vele contacten onderhield met het prostitutiemilieu en er niet voor terugschrok zich actief bij de dagelijkse uitbuiting in te laten, ongeacht haar eerdere veroordeling, als voorzeggd nota bene voor identieke feiten. Zij was ook medezaakvoerder en had 10% van de aandelen in handen.

Een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro, te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers, komen naar het oordeel van de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde tweede beklagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van verdere recidive te weerhouden.

Tweede beklagde wordt tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1° Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Ook de betrokkenheid van derde beklagde staat buiten kijf. Eerste en tweede beklagde pleegden de feiten bij de uitoefening van hun bediening als lasthebbers van derde beklagde en het was derde beklagde die de panden waar de massagesalons waren gevestigd huurde. Een geldboete zoals hierna bepaald komt passend en ook noodzakelijk voor teneinde derde beklagde te wijzen op de ernst van de feiten en haar van recidive te weerhouden.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden en gelet op haar blanco strafregister, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet, wat derde beklagde betreft. De derde beklagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

Eerste en tweede beklagden werden tevens gedagvaard teneinde hen te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 3.750,00 euro (eerste beklagde), respectievelijk 12.000,00 euro (tweede beklagde).

Het betreft equivalente bedragen van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen, doch die niet konden worden teruggevonden in het vermogen van eerste of tweede beklagde.

Het blijkt genoegzaam dat eerste en tweede beklagde de inkomsten van de massagesalons onder elkaar verdeelden. Eerste beklagde verklaarde dat de inkomsten voor elk van beiden maandelijks tussen de 500,00 euro en de 2.000,00 euro bedroegen. Tweede beklagde verklaarde dat zij een maandelijks inkomen had van 2.500,00 tot 2.700,00 euro en stuurde in drie en een halve maand 1.851,50 euro op naar haar geboorteland Thailand (navolgend proces-verbaal nr. 002244/2013).

Aldus dient lastens eerste beklagde te worden verbeurd verklaard: $1.250,00 \times 3 \text{ maanden} = 3.750,00$ euro. Lastens tweede beklagde gaat het om volgend bedrag: $2.000,00 \text{ euro} \times 6 \text{ maanden} = 12.000,00$ euro.

Op deze verbeurdverklaring dienen de bij eerste beklagde (565,00 euro) en tweede beklagde (110,00 euro) aangetroffen contanten te worden toegerekend.

Overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

BURGERRECHTELIJK

De burgerlijke partij het Federaal Centrum voor de Analyse van de Migratiestromen, de Bescherming van de Grondrechten van de Vreemdelingen en de Strijd tegen de Mensenhandel vordert beklagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 2.500,00 euro, meer intresten en kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen lastens beklagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en de beklagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De gevorderde schadevergoeding werd naar het oordeel van de rechtbank redelijk en billijk begroot en kan derhalve worden toegekend zoals gevorderd, zulks evenwel vergoedende intresten inbegrepen. Vanaf heden worden gerechtelijke intresten toegekend, alsmede een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro. Het meer en/of anders gevorderde wordt afgewezen als zijnde ongegrond.

*

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11,12,14,16, 31,32, 34,35,41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 194, 195, 226, 227 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41,41bis, 42,43,43bis, 44, 45, 50, 56, 65, 66, 89, 80,

100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de

tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2,3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 8,14 §118bis van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art. 1022 Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van L.K. en BIJ VERSTEEK ten aanzien van P.M. en B.E.,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

P.M.

Verklaart de feiten A, B, C, D, E en F bewezen.

Veroordeelt P.M. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een EFFECTIEVE HOOFDGEVANGENISSTRAF van 4 JAAR en een GELDBOETE van 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, en aldus gebracht op 6.000,00 EUR, vermenigvuldigd met 3 (= het aantal slachtoffers), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet P.M. uit de rechten overeenkomstig artikel 31 lid 1 Gerechtelijk Wetboek voor een termijn van 5 jaar.

Zegt dat P.M. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, aldus gebracht op 150,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Bijzondere verbeurdverklaring

Beveelt overeenkomstig artikel 42-3°, 43 en 43bis Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 3.750,00 EUR (waarvan reeds 565,00 EUR werd inbeslaggenomen en neergelegd bij het COIV), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

L.K.

Verklaart de feiten A, B, C, D, E en F bewezen.

Veroordeelt L.K. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een EFFECTIEVE HOOFDGEVANGENISSTRAF van 30 MAANDEN en een GELDBOETE van 1.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, en aldus gebracht op 6.000,00 EUR, vermenigvuldigd met 3 (= het aantal slachtoffers), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet L.K. uit de rechten overeenkomstig artikel 31 lid 1 Gerechtelijk Wetboek voor een termijn van 5 jaar.

Zegt dat L.K. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, aldus gebracht op 150,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Bijzondere verbeurdverklaring

Beveelt overeenkomstig artikel 42-3°, 43 en 43bis Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 12.000,00 EUR (waarvan reeds 110,00 EUR werd inbeslaggenomen en neergelegd bij het COIV), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

B.E.

Verklaart de feiten A, B, C, D, E en F bewezen.

Veroordeelt B.E. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, tot een GELDBOETE van 3.000,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, en aldus gebracht op 18.000,00 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, wat betreft 2.000.00 EUR, gebracht op 12.000,00 EUR, zal uitgesteld worden voor een termijn van 3 JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat B.E. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimes, aldus gebracht op 150,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Overtuigingsstukken

Beveelt de overmaking van de overtuigingsstukken nummers 0597/2014, 0027/2014, 1096/2013, 1095/2013, 1007/2013 aan het Openbaar Ministerie teneinde te handelen als naar recht.

Verklaart verbeurd de overtuigingsstukken nummers 0028/2014, 1203/2013, 1204/2013, 1205/2013, 0958/2013, overeenkomstig artikel 42-1° Strafwetboek.

Kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 1.370,09 EUR.

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklaagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 1.251,29 EUR, meer de betekeningskosten van huidig vonnis voor de eerste en de derde beklaagde, ieder wat hen betreft.

Veroordeelt de eerste beklaagde tevens tot de eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 59,40 EUR.

Veroordeelt de tweede beklaagde tevens tot de eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 59,40 EUR.

Legt de veroordeelden ELK, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklagde in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van 2.500,00 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 1 juli 2013 tot heden, de gerechtelijke intrest aan de wettelijke intrestvoet op voorgaand geheel vanaf heden tot de dag der betaling, en de kosten, meer een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 EUR.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van maandag DRIEËNTWINTIG MAART TWEEDUIZEND VIJFTIEN.

Aanwezig:

de Heer X., rechter, die de terechtzitting voorziet,

de Heer X., afdelingsvoorzitter arbeidsrechtbank Gent, afdelingen Brugge, Ieper-Kortrijk-Roeselare-Veurne;

Mevrouw X., plaatsvervangend rechter,

Mevrouw X., substituut-procureur des Konings,

Mevrouw X., griffier.

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van X., in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

P.M., geboren te (...) (Nederland) op (...), vreemdeling van Nederlandse nationaliteit, wonende te Nederland, (...), doch woonstkiezende (bij invrijheidstelling in de gevangenis te Ieper op 04.09.2014) te (...).

Er is te vrezen dat de beklagde, nu hij veroordeeld werd, tot een gevangenisstraf van 4 jaar, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN en gelet op de volgende artikelen:

24 van de Wet van 15 juni 1935;

33 §1 van de Wet van 20 juli 1990;

DE RECHTBANK, BIJ VERSTEK,

Beveelt om 9u04 de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde P.M.

Aanwezig:

de Heer X., rechter, die de terechtzitting voorziet,

de Heer X., afdelingsvoorzitter arbeidsrechtbank Gent, afdelingen Brugge, Ieper-Kortrijk-Roeselare-Veurne;

Mevrouw X., plaatsvervangend rechter,

Mevrouw X., substituut-procureur des Konings,

Mevrouw X., griffier.

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van X., in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

L.K., geboren te (...) (Thailand) op (...), masseerder of soortgelijken, laatst wonende te (...), doch sedert 17 april 2014 geradieerd (afvoering naar het buitenland), thans aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Gent wegens andere feiten, doch verblijvende in strafonderbreking te (...);

Er is niet te vrezen dat de beklaagde, nu zij veroordeeld werd, tot een gevangenisstraf van 30 maanden, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken, daar zij steeds aanwezig was ter terechtzitting.

OM DEZE REDENEN en gelet op de volgende artikelen: 24 van de Wet van 15 juni 1935; 33 §1 van de Wet van 20 juli 1990;

DE RECHTBANK, BIJ VERSTEK,

Wijst om 9u04 de vordering tot onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde L.K. af als ongegrond.

Aanwezig:

de Heer X., rechter, die de terechtzitting voorziet,

de Heer X., afdelingsvoorzitter arbeidsrechtbank Gent, afdelingen Brugge, Ieper-Kortrijk-Roeselare-Veurne;

Mevrouw X., plaatsvervangend rechter,

Mevrouw X., substituut-procureur des Konings,

Mevrouw X., griffier.

NIET ONDERTEKENDE KOPIE

Afgeleverd aan : (...)

Raadsman van : Fed.Centrum voor de strijd tegen de Mensenhandel